

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 656

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 26 august 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 462 din 28 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 ultima teză, art. 10 alin. (8) și ale art. 19 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative	2–4
Decizia nr. 466 din 28 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 7 și art. 39 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	4–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
656. — Ordin al ministrului transporturilor pentru aprobarea Metodologiei de atestare a auditorilor de siguranță rutieră	8–15
4.121. — Ordin al ministrului educației naționale și cercetării științifice privind aprobarea Standardelor de pregătire profesională (SPP) pentru calificări profesionale de nivel 3 și 4 ale Cadrelor naționale al calificărilor, pentru care se asigură pregătirea prin învățământul profesional și tehnic	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 462**

din 28 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 ultima teză, art. 10 alin. (8) și ale art. 19 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 ultima teză, art. 10 alin. (8) și ale art. 19 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată de Pavel Roman, Filimon Ioan Tamaș, Raul-Cristian Burac, Ioan Dan, Cosmin Adrian Șora și Sorin-Marcel Ciriți, în Dosarul nr. 1.077/30/2014 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.840D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că dispozițiile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici asemănătoare, instanța de contencios constituțional pronunțând Decizia nr. 571 din 16 octombrie 2014, Decizia nr. 356 din 7 mai 2015 și Decizia nr. 399 din 28 mai 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 24 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.077/30/2014, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 ultima teză, art. 10 alin. (8) și ale art. 19 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.** Excepția a fost ridicată de Pavel Roman,

Filimon Ioan Tamaș, Raul-Cristian Burac, Ioan Dan, Cosmin Adrian Șora, Sorin-Marcel Ciriți, în calea de atac a recursului declarat împotriva Sentinței civile nr. 1.103 din 12 august 2015, pronunțate de Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal, într-o cauză având ca obiect soluționarea unui litigiu privind funcționarii publici.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că, prin dispozițiile legale criticate, s-a dispus preluarea de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, ca urmare a reorganizării, a personalului structurilor sale, reprezentând direcțiile regionale pentru accize și operațiuni vamale, direcțiile județene și a municipiului București pentru accize și operațiuni vamale, cu excepția personalului Gărzii Financiare, în cadrul căreia au avut calitatea de funcționari publici. Ca atare, consideră că tratamentul juridic aplicat funcționarilor publici care au făcut parte din Garda Financiară încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1). De asemenea, autorii excepției apreciază că dispozițiile legale în temeiul cărora au fost eliberați din funcție, în loc să fie preluați în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prin numirea în alte funcții publice echivalente, contravin art. 41 din Constituție.

7. Totodată, autorii excepției arată că, întrucât dreptul la muncă este un drept fundamental, dispozițiile legale criticate contravin și art. 115 alin. (6) din Constituție. În acest sens invocă Decizia nr. 351 din 7 mai 2015, prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2013 pentru modificarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici sunt neconstituționale. În continuare, autorii susțin că, prin art. 1 ultima teză din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013, prin care s-a dispus desființarea Gărzii Financiare, s-a creat o vădită instabilitate legislativă, care pune sub semnul întrebării scopul Legii nr. 188/1999.

8. În final, consideră că, având în vedere că Garda Financiară era o structură a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, subordonată acesteia, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 contravin art. 115 alin. (6) din Constituție, întrucât desființarea Gărzii Financiare și preluarea activității acesteia de către Agenția Națională de Administrare Fiscală nu se puteau realiza prin ordonanță de urgență, ci prin lege.

9. **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens, instanța arată că măsurile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 nu sunt de natură a încălca art. 115 alin. (6) din Constituție, întrucât, pe de o parte, deși vizează structura organizatorică a unor instituții fundamentale ale statului, nu afectează nici capacitatea administrativă și nici funcționarea acestora, iar, pe de altă parte, în ceea ce privește Garda Financiară, deși actul normativ prevede desființarea acestei instituții, cu consecința directă a afectării regimului său

juridic, aceasta nu reprezintă o instituție fundamentală a statului. De asemenea, instanța reține netemeinicia criticilor de neconstituționalitate, raportate la art. 16 și 41 din Constituție.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

12. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, menționând deciziile Curții Constituționale nr. 571 din 16 octombrie 2014 și nr. 564 din 16 octombrie 2014, arată că normele criticate nu contravin dreptului la muncă, iar pretinsul tratament discriminatoriu aplicat personalului încadrat în structurile administrației fiscale a fost determinat de modalitatea diferită în care legiuitorul reglementează încadrarea în noile structuri.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse de parte, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 ultima teză, art. 10 alin. (8) și ale art. 19 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 29 iunie 2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 144/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 24 octombrie 2014. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 1 ultima teză: „*Agencia Națională de Administrare Fiscală, denumită în continuare Agenția, se reorganizează ca urmare a fuziunii prin absorbție și preluarea activității Autorității Naționale a Vămilor și prin preluarea activității Gărzii Financiare, instituție publică care se desființează.*”;

— Art. 10 alin. (8): „*Personalul direcțiilor generale ale finanțelor publice, precum și personalul direcțiilor regionale pentru accize și operațiuni vamale, direcțiilor județene și a municipiului București pentru accize și operațiuni vamale, care se reorganizează prin fuziune prin absorbție, se preia în cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, în limita numărului de posturi aprobat, în condițiile legii.*”;

— Art. 19: „(3) *Eliberarea din funcție a personalului se va realiza cu respectarea procedurilor prevăzute de lege pentru fiecare categorie de personal.*

(4) *Patrimoniul, arhiva, prevederile bugetare, execuția bugetară până la data desființării și orice alte bunuri ale Gărzii Financiare sunt preluate de Agenție, pe bază de protocol, încheiat în termenul prevăzut la alin. (1).*”

16. Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 41 alin. (1) referitor la

muncă și protecția socială a muncii și ale art. 115 alin. (6) privind limitele delegării legislative în materia ordonanțelor de urgență ale Guvernului.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 1, art. 10 și art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 și actul normativ, în ansamblul său, au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici, în esență, similare, instanța de contencios constituțional respingând excepțiile de neconstituționalitate. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014, Decizia nr. 571 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 9 ianuarie 2015, Decizia nr. 356 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 6 iulie 2015, și Decizia nr. 399 din 28 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 4 august 2015.

18. Astfel, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile constituționale ale art. 115 alin. (6), Curtea a constatat că măsurile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 nu sunt de natură a contraveni textului de referință pretins încălcat, întrucât, pe de o parte, deși vizează structura organizatorică a unor instituții fundamentale ale statului, nu afectează nici capacitatea administrativă și nici funcționarea acestora, iar, pe de altă parte, în ceea ce privește Garda Financiară, deși actul normativ prevede desființarea acestei instituții, cu consecința directă a afectării regimului său juridic, aceasta nu reprezintă o instituție fundamentală a statului, care să cadă sub incidența protecției prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție.

19. Cât privește critica de neconstituționalitate formulată în raport cu art. 16 din Constituție, Curtea a statuat, în acord cu jurisprudența sa, că situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență, pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional. Această soluție este în concordanță și cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, conform căreia orice diferență de tratament, făcută de stat, între indivizi aflați în situații analoge, trebuie să își găsească o justificare obiectivă și rezonabilă. Ca atare, Curtea a apreciat că analiza în cauza respectivă pornește de la ipoteza că ambele categorii de personal între care se realizează comparația de către autorii excepției dețin calitatea de funcționari publici, ceea ce ar determina calificarea situației acestora ca fiind identică. Curtea a constatat, însă, că diferența rezidă în aceea că, în cazul primei categorii, vechile structuri își continuă activitatea, întrucât se reorganizează ca urmare a fuziunii prin absorbție, pe când în cazul celei de-a doua categorii, vechea structură — Garda Financiară — și-a încetat activitatea, legea prevăzând desființarea sa. Curtea a observat că analiza realizată din această perspectivă duce la concluzia că cele două categorii de persoane se află în situații juridice diferite, astfel încât tratamentul juridic diferit este pe deplin justificat. Prin urmare, Curtea nu a reținut încălcarea principiului egalității în drepturi, prevăzut de art. 16 din Constituție.

20. Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 41 din Constituție, Curtea a reținut că, potrivit normei constituționale invocate, dreptul la muncă nu poate fi îngrădit, iar alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă sunt libere. Prin adoptarea măsurii legislative a desființării Gărzii Financiare, cu consecința eliberării din funcție a personalului aferent, nu este îngrădită alegerea profesiei sau a locului de muncă, deoarece activitatea personalului noilor structuri create în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală trebuie să se circumscrie regullor pe care legiuitorul le-a

edictat în vederea creării cadrului legal de funcționare a acestora. Or, ordonanța de urgență prevede că, în urma preluării activității Gărzii Financiare de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, se înființează două noi structuri, Direcția generală antifraudă fiscală și, în cadrul acesteia, Direcția de combatere a fraudelor. Drept consecință, organizarea unor concursuri sau examene în scopul numirii personalului care să desfășoare activitățile cade în competența noilor structuri. Ca atare, nimic nu îi împiedică pe foștii angajați ai Gărzii Financiare

să opteze pentru înscrierea la procedurile de concurs sau de examen pentru încadrarea în structurile nou-înființate, legea garantând, în condiții de egalitate, accesul la exercitarea unei profesii.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile precitate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi¹,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Pavel Roman, Filimon Ioan Tamaș, Raul-Cristian Burac, Ioan Dan, Cosmin Adrian Șora și Sorin-Marcel Ciriți în Dosarul nr. 1.077/30/2014 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 1 ultima teză, art. 10 alin. (8) și ale art. 19 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data 28 iunie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

¹ A se vedea opiniile separate formulate la Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 466

din 28 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 7 și art. 39 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 7 și art. 39 alin. (1) din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Marin Melinescu în Dosarul nr. 671/46/2015/a1 al Judecătoriai Râmnicu Vâlcea. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 137D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției de neconstituționalitate a transmis prin poșta electronică o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată pentru a fi reprezentat de un avocat desemnat de Uniunea Națională a Barourilor din România, având în vedere faptul că el se află în imposibilitatea fizică și financiară de a-și susține cauza în fața Curții Constituționale.

4. Având cuvântul asupra cererii de amânare, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea acesteia, apreciind că de la data sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate și până în prezent, autorul acesteia a avut suficient timp pentru a-și angaja un apărător.

5. Curtea, deliberând, respinge cererea de acordare a unui nou termen de judecată.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul pe fond reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Astfel, în ceea ce privește art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 invocă deciziile Curții Constituționale nr. 388 din 26 iunie 2014 și nr. 717 din 9 decembrie 2014, iar în ceea ce privește art. 39 din același act normativ apreciază că aceste prevederi nu sunt de natură să tergiverseze soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea nr. 93 din 22 ianuarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 671/46/2015/a1, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 și art. 39 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Marin Melinescu cu ocazia judecării unei cereri având ca obiect reexaminarea taxei judiciare de timbru.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că obligația stabilită, în mod arbitrar, prin art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, de plată a unei taxe judiciare de timbru pentru acordarea de despăgubiri pentru daunele morale aduse onoarei, demnității sau reputației unei persoane fizice, constituie o încălcare a însăși demnității persoanei fizice. Se susține, de asemenea, că este neconstituțional și art. 39 alin. (1) din același act normativ, deoarece instituie un termen foarte scurt, de 3 zile, în care poate fi contestat cuantumul taxei de timbru, cu consecința încălcării art. 21 din Constituție. În ceea ce privește art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, autorul excepției apreciază că taxele de timbru sunt excesiv de mari în raport cu scopul urmărit, într-o perioadă în care „guvernării au recunoscut scăderea puterii de cumpărare a cetățenilor români”. În acest context, autorul excepției face referire la conceptul de acces liber la justiție care trebuie să fie concret și efectiv, invocând în acest sens o serie de cauze ale Curții Europene a Drepturilor Omului, precum *Vermeire contra Belgiei*, *Weissman contra României*, *Iorga contra României* etc.

9. Concluzionând, autorul excepției de neconstituționalitate susține că aplicarea în mod diferențiat a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, în sensul că taxele stabilite pentru acțiunile evaluabile în bani au un cuantum diferit față de cele pentru acțiunile neevaluabile, este de natură a crea premisele unei discriminări. Apreciază că asigurarea accesului la instanță doar justițiabililor care își pot achita taxele de timbru reprezintă o încălcare a egalității în fața justiției a tuturor cetățenilor, iar prin restricția accesului la justiție generată de noul sistem de taxare se aduce atingere, implicit, dreptului de proprietate privată, precum și principiului constituțional al justei așezări a sarcinilor fiscale, din perspectiva cuantumului ridicat al taxei judiciare de timbru.

10. **Judecătoria Râmnicu Vâlcea** apreciază că prevederile art. 7 și cele ale art. 39 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt constituționale prin raportare la criticile autorului excepției și dispozițiile constituționale invocate.

În acest sens arată că perceperea unei taxe de timbru, conform art. 7 din ordonanța de urgență mai sus menționată, nu aduce atingere în niciun mod libertății conștiinței și libertății de exprimare, după cum nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 51 alin. (3) din Constituție, în condițiile în care acțiunile în instanță nu se confundă cu petițiile reglementate de norma constituțională precitată.

11. Instanța de judecată arată că accesibilitatea justiției nu înseamnă caracterul gratuit al acesteia, iar stabilirea unei taxe de timbru în cuantum de 100 de lei nu reprezintă o sarcină exorbitantă pentru justițiabil. De asemenea apreciază că nici prevederile art. 39 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nu contravin art. 21 din Constituție, întrucât termenele-limită pentru introducerea unor acțiuni se numără printre limitările permise ale dreptului de acces la o instanță, scopul urmărit de legiuitor vizând securitatea raporturilor juridice și celeritatea soluționării cauzelor.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens subliniază că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra constituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, exemplu fiind Decizia nr. 104 din 27 februarie 2014 sau Decizia nr. 245 din 29 aprilie 2014, prilej cu care a reținut că accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru. Reține că, și în ceea ce privește art. 7 și art. 39 din ordonanța de urgență criticată, Curtea s-a mai pronunțat, exemplu fiind Decizia nr. 388 din 26 iunie 2014 și, respectiv, Decizia nr. 1.561 din 6 decembrie 2011, în sensul constituționalității acestor prevederi legale.

14. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 7 și art. 39 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt constituționale. În acest context, referitor la art. 7 din acest act normativ, invocă deciziile Curții Constituționale nr. 388/2014 și nr. 717/2014, iar în ceea ce privește critica referitoare la art. 39 alin. (1) din aceeași ordonanță de urgență menționează că cererea de reexaminare are natura juridică a unei veritabile căi de atac împotriva modalității de stabilire a taxei judiciare de timbru, astfel încât termenul de 3 zile este justificat de necesitatea de a nu se tergiversa soluționarea cauzei. Apreciază, totodată, că dispozițiile constituționale ale art. 29 alin. (2), art. 30 alin. (2), art. 51 alin. (3) și art. 52 alin. (3), invocate de autorul excepției în susținerea criticilor sale, nu au incidență în cauza de față.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Deși prin dispozitivul încheierii de sesizare au fost reținute ca obiect al excepției de neconstituționalitate numai prevederile art. 7 și art. 39 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, Curtea observă că, așa cum reiese atât din cuprinsul încheierii de sesizare, cât și din notele scrise ale autorului excepției, acesta critică și prevederile art. 3 din același act normativ. În cauză, însă, instanța de judecată a omis a se pronunța asupra admisibilității/inadmisibilității excepției de neconstituționalitate a art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

18. În acest context, în conformitate cu jurisprudența Curții Constituționale, exemplul fiind Decizia nr. 122 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 27 mai 2014, întrucât excepția de neconstituționalitate reprezintă un incident procedural prin intermediul căruia autorul solicită instanței judecătorești sesizarea Curții Constituționale în vederea efectuării controlului de constituționalitate, instanța, exercitându-și competența prevăzută de lege, trebuie să constate admisibilitatea sau inadmisibilitatea excepției, în cadrul considerentelor hotărârii, și să dispună sesizarea Curții, respectiv respingerea cererii de sesizare a Curții, prin dispozitivul aceleiași hotărâri. Astfel, în ipoteza formulării unei excepții prin care se invocă neconstituționalitatea mai multor dispoziții din legi sau ordonanțe, instanța judecătorească are obligația de a analiza întrunirea condițiilor de admisibilitate referitoare la fiecare dintre dispozițiile vizate și de a se pronunța cu privire la sesizarea Curții sau la respingerea cererii de sesizare, corespunzător rezultatului controlului efectuat. Cu alte cuvinte, formularea unor critici de neconstituționalitate care vizează dispoziții diferite din legi sau ordonanțe necesită o analiză a fiecăruia dintre aceste texte în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de admisibilitate. Din această perspectivă, Curtea a constatat că omisiunea instanței judecătorești de a se pronunța cu privire la unele dispoziții din legi sau ordonanțe a căror neconstituționalitate a fost invocată de autorul excepției nu poate avea drept consecință înlăturarea controlului realizat de Curtea Constituțională. A admite o soluție contrară echivalează cu atribuirea unor efecte „*extra legem*” și chiar „*contra legem*” omisiunii sau refuzului instanței judecătorești de a se pronunța cu privire la cererea de sesizare a Curții Constituționale având ca obiect soluționarea unei excepții de neconstituționalitate. Într-o atare ipoteză, conduita instanței judecătorești s-ar constitui într-o modalitate de paralizare a exercitării dreptului conferit de Constituție autorilor excepției de a o invoca și, în mod corelativ, de a primi soluția rezultată din controlul legii de către instanța de contencios constituțional.

19. Așa fiind, având în vedere cele mai sus menționate, Curtea constată că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 3, art. 7 și art. 39 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 3: „(1) Acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești, se taxează astfel:

a) până la valoarea de 500 lei — 8%, dar nu mai puțin de 20 lei;

b) între 501 lei și 5.000 lei — 40 lei + 7% pentru ce depășește 500 lei;

c) între 5.001 lei și 25.000 lei — 355 lei + 5% pentru ce depășește 5.000 lei;

d) între 25.001 lei și 50.000 lei — 1.355 lei + 3% pentru ce depășește 25.000 lei;

e) între 50.001 lei și 250.000 lei — 2.105 lei + 2% pentru ce depășește 50.000 lei;

f) peste 250.000 lei — 6.105 lei + 1% pentru ce depășește 250.000 lei.

(2) Se taxează potrivit alin. (1) și următoarele categorii de acțiuni:

a) în constatarea nulității, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea unui act juridic patrimonial; cererea privind repunerea părților în situația anterioară este scutită de taxă de timbru dacă este accesorie acestor cereri;

b) privind constatarea existenței sau inexistenței unui drept patrimonial;

c) prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri judecătorești care ține loc de act autentic de înstrăinare a unor bunuri imobile sau de constituire a unor drepturi reale asupra acestora.”;

— Art. 7: „Acțiunile privind stabilirea și acordarea de despăgubiri pentru daunele morale aduse onoarei, demnității sau reputației unei persoane fizice se taxează cu 100 lei.”;

— Art. 39 alin. (1): „Împotriva modului de stabilire a taxei judiciare de timbru, reclamantul poate face cerere de reexaminare, la aceeași instanță, în termen de 3 zile de la data comunicării taxei datorate. Cererea de reexaminare este scutită de la plata taxei judiciare de timbru.”

20. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 care consacră egalitatea în drepturi, art. 20 raportat la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din Primul Protocol adițional la convenție, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, art. 29 alin. (2) referitor la libertatea conștiinței, art. 30 alin. (2) potrivit căruia „*Cenzura de orice fel este interzisă*”, art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi referitor la dreptul de proprietate privată, art. 51 alin. (3) care prevede că „*Exercitarea dreptului de petiționare este scutită de taxă.*”, art. 52 alin. (3) referitor la răspunderea patrimonială a statului pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 56 alin. (2) referitor la contribuțiile financiare, precum și art. 124 alin. (2) privind înfăptuirea justiției.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare.

22. Astfel, în ceea ce privește criticile formulate cu privire la art. 3 din acest act normativ, Curtea s-a mai pronunțat, spre exemplu, prin Decizia nr. 649 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 7 ianuarie 2015, și Decizia nr. 279 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 498 din 4 iulie 2016, constatând că aceste prevederi sunt constituționale. Curtea a statuat că accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru. De asemenea a reținut faptul că nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind, astfel, justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuate de realizarea actului de justiție. Astfel, regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror

acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii.

23. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a analizat dacă accesul liber la justiție este un drept absolut și dacă poate forma obiectul unei restrângeri sau limitări. În acest context, instanța europeană a statuat că „dreptul la un tribunal” nu este absolut, acest drept putând fi subiectul unor limitări, atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa (Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în *Cauza Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*). De asemenea, prin Hotărârea din 11 octombrie 2007, definitivă în 11 martie 2008, pronunțată în *Cauza Larco împotriva României*, Curtea Europeană a statuat că obligația de a plăti în fața instanțelor civile o taxă judiciară corespunzătoare cererilor formulate nu poate fi considerată ca o limitare a dreptului de acces la o instanță, care ar fi, în sine, incompatibilă cu art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Curtea Europeană a subliniat că, în dreptul român, cu privire la cererile evaluabile în bani, valoarea taxei judiciare de timbru este calculată sub forma unui procent din valoarea obiectului cauzei.

24. Referitor la constituționalitatea prevederilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 717 din 9 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 76 din 29 ianuarie 2015, Decizia nr. 388 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 604 din 13 august 2014, precum și prin Decizia nr. 279 din 10 mai 2016, mai sus citată, decizii prin care a reținut, în esență, că „soluția legislativă actuală este justificată atât timp cât legiuitorul optează, în ipoteza despăgubirilor pentru daunele morale aduse onoarei, demnității sau reputației unei persoane fizice, pentru sistemul unei taxe fixe și nu la valoare.”

25. De asemenea, Curtea a analizat și constituționalitatea art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, exemplu fiind Decizia nr. 221 din 12 aprilie 2016, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 438 din 13 iunie 2016, prin care a reținut că textul criticat reprezintă o normă procedurală care reglementează soluționarea cererii de reexaminare împotriva încheierii de stabilire a taxei judiciare de timbru, așadar un incident procedural prealabil antamării fondului de către instanța de judecată, deoarece în discuție este o chestiune prealabilă, a cărei soluționare este guvernată de principiul celerității, care ar fi grav afectat prin aplicarea în materie a principiilor oralității și contradictorialității, a obligativității citării părților, precum și a posibilității exercitării unei căi de atac împotriva încheierii de soluționare a cererii de reexaminare. Curtea a mai observat că rațiuni ce țin de necesitatea soluționării într-un termen rezonabil a cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești justifică în mod obiectiv soluția legislativă criticată, care asigură în mod eficient un raport rezonabil de proporționalitate între scopul urmărit — stabilirea corectă a taxelor judiciare de timbru — și mijloacele procedurale utilizate. Acest cadru legislativ, în deplin acord cu normele fundamentale, creează premisele necesare ce permit instanței judecătorești să examineze circumstanțele specifice fiecărui caz și să realizeze un just echilibru între interesele individuale și cele privind administrarea justiției, astfel încât solicitantului să îi fie asigurat accesul efectiv la justiție.

26. De altfel, cu privire la instituirea taxelor judiciare de timbru, Curtea Constituțională are o bogată jurisprudență, în acord cu cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, prin care s-a statuat că accesul la justiție nu presupune gratuitatea actului de justiție și nici, implicit, realizarea unor drepturi pe cale judecătorească în mod gratuit. În cadrul mecanismului statului, funcția de restabilire a ordinii de drept, ce se realizează de către autoritatea judecătorească, este de fapt un serviciu public ale cărui costuri sunt suportate de la bugetul de stat. În consecință, legiuitorul este îndreptățit să instituie taxe judiciare de timbru pentru a nu se afecta bugetul de stat prin costurile procedurii judiciare deschise de părțile aflate în litigiu.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marin Melinescu în Dosarul nr. 671/46/2015/a1 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea și constată că prevederile art. 3, art. 7 și art. 39 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Râmnicu Vâlcea și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 iunie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru aprobarea Metodologiei de atestare a auditorilor de siguranță rutieră

În temeiul prevederilor art. 6 alin. (1) și (3) și ale art. 20 alin. (2) lit. k) din Legea nr. 265/2008 privind gestionarea siguranței circulației pe infrastructura rutieră, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă Metodologia de atestare a auditorilor de siguranță rutieră, prevăzută în anexă.

(2) Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă anexa nr. 2 la Ordinul ministrului transporturilor nr. 42/2016 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de atestare, disciplină și soluționare a contestațiilor, a Metodologiei de organizare a cursurilor de formare, instruire și perfecționare profesională a auditorilor/inspectorilor de siguranță rutieră, precum și de atestare a acestora, a Metodologiei de contractare a evaluării de impact asupra siguranței rutiere și a auditului/inspecției de siguranță rutieră, de desemnare și de lucru a auditorilor/inspectorilor de siguranță rutieră, precum și a contractelor-cadru care se încheie de către Autoritatea Rutieră

Română — A.R.R. cu investitorii, cu administratorii și cu auditorii/inspectorii de siguranță rutieră, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 și 84 bis din 4 februarie 2016, precum și art. 1 pct. 10 din anexa nr. 2 la Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 480/2011 pentru aprobarea programelor-cadru de formare, instruire și perfecționare profesională a auditorilor de siguranță rutieră, a tarifelor pentru efectuarea evaluării de impact, a auditului de siguranță rutieră și a inspecției de siguranță, a onorariilor convenite auditorilor de siguranță rutieră, precum și a contractelor-cadru care se încheie de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. cu investitorii, cu administratorii și cu auditorii de siguranță rutieră, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 512 și 512 bis din 20 iulie 2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Petru Sorin Bușe

București, 5 august 2016.
Nr. 656.

ANEXĂ

METODOLOGIE de atestare a auditorilor de siguranță rutieră

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Metodologia de atestare a auditorilor de siguranță rutieră reprezintă ansamblul activităților legate de pregătirea și perfecționarea profesională, precum și examinarea persoanelor în vederea obținerii atestatului de auditor de siguranță rutieră.

Art. 2. — (1) Cursurile de formare și perfecționare profesională a auditorilor de siguranță rutieră se organizează de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. în colaborare cu instituții de învățământ superior acreditate.

(2) Instituțiile de învățământ superior menționate la alin. (1) vor fi selectate de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. dacă sunt acreditate pentru a desfășura cursuri în domeniile construcției și proiectării drumurilor și podurilor, transporturilor rutiere, autovehiculelor rutiere sau siguranței rutiere.

(3) Instituțiile de învățământ superior selectate de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. pot coopta și/sau se pot asocia cu universități, cadre didactice, formatori sau auditori de

siguranță rutieră cu experiență în domeniu pentru modulele prevăzute în programele-cadru din domeniile menționate la alin. (2).

(4) Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. organizează cursurile menționate la alin. (1) în situația în care instituțiile de învățământ selectate de la alin. (2) își manifestă disponibilitatea și capacitatea pentru realizarea programelor de formare și perfecționare profesională a auditorilor de siguranță rutieră.

Art. 3. — Cursurile de formare și perfecționare profesională a auditorilor de siguranță rutieră se desfășoară în baza programelor-cadru prevăzute în anexele nr. 2 și 3 la prezenta metodologie.

Art. 4. — (1) Cursurile de formare și perfecționare profesională a auditorilor de siguranță rutieră trebuie să fie adaptate activităților desfășurate de către aceștia pentru toate categoriile de drum ale rețelei rutiere.

(2) Formarea auditorilor de siguranță rutieră are ca obiectiv însușirea de către candidați a tuturor competențelor necesare desfășurării activităților de evaluare de impact asupra siguranței rutiere, audit de siguranță rutieră și inspecție de siguranță rutieră.

CAPITOLUL II

Organizarea cursurilor de formare și perfecționare profesională a auditorilor de siguranță rutieră

SECȚIUNEA 1

Condiții pentru înscrierea la cursurile de formare profesională a auditorilor de siguranță rutieră

Art. 5. — Persoana care solicită înscrierea la cursul de formare profesională a auditorilor de siguranță rutieră trebuie să îndeplinească condițiile de studii și experiență profesională prevăzute la art. 4 din Legea nr. 265/2008 privind gestionarea siguranței circulației pe infrastructura rutieră, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Lege*.

Art. 6. — (1) În vederea înscrierii la cursurile de formare a auditorilor de siguranță rutieră, solicitantul depune la registratură sau transmite prin poștă cu confirmare de primire, la sediul central al Autorității Rutiere Române — A.R.R., un dosar cu următoarele documente:

- a) cererea de înscriere, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 1 la prezenta metodologie;
- b) actul de identitate, în copie;
- c) permisul de conducere valabil pentru categoria B, în copie;
- d) documentele doveditoare privind îndeplinirea condiției de competență profesională:

(i) 1. actul de studii în copie legalizată din care să rezulte că are studii superioare dovedite cu diplomă de licență și diplomă de master recunoscute, în una dintre specialitățile construcției și proiectării drumurilor și podurilor, construcții civile, ingineria transporturilor sau ingineria autovehiculelor rutiere ori studii echivalente potrivit prevederilor art. 153 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și, în cazul solicitanților care au obținut actul de studii în străinătate, documentul de recunoaștere/echivalare a acestuia emis în condițiile legii de către autoritatea administrației publice centrale competente, în copie legalizată; și

2. documentul sau documentele care atestă deținerea unei experiențe profesionale de cel puțin 3 ani dovedită în unul sau mai multe dintre domeniile menționate la lit. d) pct. (i) subpct. 1; sau

(ii) 1. documentul care atestă că a activat ca polițist rutier în grad de ofițer eliberat de Inspectoratul General al Poliției Române; și

2. documentul sau documentele care atestă că are o experiență de cel puțin 10 ani în sistematizarea traficului rutier eliberate de Inspectoratul General al Poliției Române;

e) adeverință medicală, în original, din care să rezulte că este apt din punct de vedere medical pentru exercitarea activităților auditorului de siguranță rutieră;

f) certificatul de cazier judiciar, în original, valabil, din care să rezulte că nu are mențiuni înscrise;

g) actul, în copie legalizată, care atestă schimbarea numelui, dacă este cazul.

(2) Experiența profesională a solicitantului prevăzut la alin. (1) lit. d) pct. (i) subpct. 1 se referă la activități desfășurate în profilul/specialitatea absolvită.

(3) Experiența profesională minimă prevăzută la alin. (1) lit. d) se dovedește prin cumularea perioadelor de activitate și se atestă prin adeverințe emise de către persoanele juridice

pentru care solicitantul a desfășurat/desfășoară aceste activități pe bază contractuală.

(4) Actele prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) vor fi certificate pentru conformitate cu originalul prin mențiunea „conform cu originalul”, înscrierea numelui și prenumelui și semnare de către titular.

Art. 7. — Calendarul privind perioadele prevăzute pentru înregistrarea cererilor de înscriere la cursuri, analizarea dosarelor, depunerea și soluționarea contestațiilor cu privire la dosarele depuse, numărul de locuri prevăzut pentru curs și desfășurarea cursurilor se publică de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. pe pagina sa de internet cu cel puțin 30 de zile înainte de începerea cursului.

Art. 8. — (1) Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. analizează dosarele și înscrie la cursurile de formare profesională solicitanții în ordinea înregistrării dosarelor, în cazul în care din documentele depuse reiese îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 5 și 6.

(2) În situația în care dosarul nu este complet sau nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 5 și 6 conform documentelor depuse la dosar, se comunică solicitantului decizia privind refuzul motivat al înscrierii la curs.

(3) În situația în care numărul solicitanților care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 5 și 6 este mai mare decât numărul de locuri prevăzut pentru curs, persoanele care nu au fost înscrise la cursul respectiv vor fi programate, în ordinea înregistrării dosarelor, pentru cursurile următoare.

(4) Situația persoanelor admise pentru înscrierea la cursuri se publică de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. pe pagina sa de internet.

(5) Persoanele care nu au fost admise pentru înscrierea la cursurile organizate în baza prezentelor norme pot depune contestație la Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. în termen de 10 zile de la data publicării situației prevăzute la alin. (4).

(6) Contestațiile se soluționează în termen de 10 zile de la data depunerii, iar rezultatul se publică pe pagina de internet a Autorității Rutiere Române — A.R.R.

SECȚIUNEA a 2-a

Condiții pentru înscrierea la cursurile de perfecționare profesională a auditorilor de siguranță rutieră

Art. 9. — (1) Auditorii de siguranță rutieră au obligația să participe o dată la 2 ani la cursurile de perfecționare profesională organizate de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.

(2) Calendarul privind perioadele prevăzute pentru înregistrarea cererilor de înscriere la cursuri, analizarea dosarelor, depunerea și soluționarea contestațiilor cu privire la dosarele depuse, precum perioadele de desfășurare a cursurilor de perfecționare a auditorilor de siguranță rutieră se publică pe pagina de internet a Autorității Rutiere Române — ARR cu cel puțin 30 de zile înainte de începerea cursurilor.

Art. 10. — Înscrierea auditorilor de siguranță rutieră la cursurile de perfecționare profesională este condiționată de dovada menținerii condițiilor privind cazierul judiciar și permisul de conducere, prevăzute la art. 4 lit. a) și f) din *Lege*.

Art. 11. — (1) În vederea înscrierii la cursurile de perfecționare, persoanele care au calitatea de auditor de siguranță rutieră trebuie să depună la Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. un dosar cu următoarele documente:

- a) cererea de înscriere, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 1 la prezenta metodologie;
- b) actul de identitate, în copie;
- c) permisul de conducere valabil pentru categoria B, în copie;

d) certificatul de cazier judiciar, în original, valabil, din care să rezulte că nu are mențiuni înscrise;

e) actul, în copie legalizată, care atestă schimbarea numelui, dacă este cazul.

(2) Actele prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) vor fi certificate pentru conformitate cu originalul prin mențiunea „conform cu originalul”, înscrierea numelui și prenumelui și semnare de către titular.

Art. 12. — (1) Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. analizează dosarele și înscrie la cursurile de perfecționare solicitantii în ordinea înregistrării dosarelor, în cazul în care din documentele depuse reiese îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 11 alin. (1).

(2) În situația în care dosarul nu este complet sau nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 11 alin. (1) conform documentelor depuse la dosar, se comunică solicitantului refuzul motivat al înscrierii la curs.

(3) În situația în care numărul solicitanților care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 11 alin. (1) este mai mare decât numărul de locuri prevăzut pentru curs, persoanele care nu au fost înscrise la cursul respectiv vor fi programate, în ordinea înregistrării dosarelor, pentru cursurile următoare.

(4) Situația persoanelor admise pentru înscrierea la cursuri se publică de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. pe pagina sa de internet.

(5) Persoanele care nu au fost admise pentru înscrierea la cursurile organizate în baza prezentelor norme pot depune contestație la Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. în termen de 3 zile de la data publicării situației prevăzute la alin. (4).

(6) Contestațiile se soluționează în termen de 15 zile de la data depunerii, iar rezultatul se publică pe pagina de internet a Autorității Rutiere Române — A.R.R.

SECȚIUNEA a 3-a

Organizarea și desfășurarea cursurilor

Art. 13. — Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. încheie cu fiecare persoană care urmează să participe la cursurile de formare și/sau perfecționare profesională a auditorilor de siguranță rutieră un contract care va conține cel puțin următoarele prevederi:

- a) datele de identificare ale părților contractante;
- b) obiectul contractului;
- c) obligațiile părților;
- d) durata contractului;
- e) clauze de reziliere;
- f) tariful aferent cursului și modalitatea de plată;
- g) alte clauze.

Art. 14. — (1) Înregistrarea fiecărei persoane admise la cursurile de formare și/sau perfecționare profesională a auditorilor de siguranță rutieră se face sub număr unic în registrul de evidență a cursanților.

(2) În cazul cursurilor de formare și/sau perfecționare profesională a auditorilor de siguranță rutieră, dosarul prevăzut la art. 6 alin. (1) sau, după caz, la art. 11 alin. (1) se completează cu următoarele documente:

- a) contractul de școlarizare, prevăzut la art. 13, în copie;
- b) dovada achitării tarifului prevăzut la art. 13 lit. f).

Art. 15. — (1) Cursurile de formare și/sau perfecționare profesională a auditorilor de siguranță rutieră se organizează și se desfășoară pe grupe și serii.

(2) Grupa, ca unitate organizatorică de bază a activităților de pregătire, este formată din maximum 25 de persoane.

(3) Seria de curs este formată din una sau mai multe grupe.

Art. 16. — Pentru o grupă de cursanți se întocmesc următoarele documente de școlarizare:

- a) tabelul nominal al grupei de cursanți;
- b) orarul de desfășurare a cursului.

Art. 17. — (1) Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. comunică instituțiilor cu care colaborează la realizarea cursurilor numele și datele de identificare ale persoanelor înscrise.

(2) Cursanții înscrși la cursurile de formare și/sau perfecționare a auditorilor de siguranță rutieră trebuie să parcurgă toate modulele prevăzute în programele-cadru de pregătire.

(3) Evidența participării la cursuri se ține de către instituția care asigură personalul didactic necesar desfășurării cursurilor, separat pentru fiecare curs.

Art. 18. — (1) Cursurile de formare a auditorilor de siguranță rutieră au durata de 120 de ore și trebuie să asigure dobândirea competențelor necesare pentru:

a) efectuarea evaluării de impact asupra siguranței rutiere ca parte integrantă a studiului de fezabilitate sau, după caz, a studiului de fezabilitate al unui proiect de infrastructură, care se construiește sau se modifică substanțial;

b) desfășurarea operațiunilor de audit în domeniul siguranței rutiere pentru următoarele stadii ale unui proiect de infrastructură rutieră:

— studiul de fezabilitate/documentația de avizare a lucrărilor de intervenții;

— proiect tehnic și detalii de execuție;

— anterior recepției la terminarea lucrărilor la drumul public;

— imediat după darea în exploatare a drumului public, în trafic;

c) întocmirea și prezentarea raportului de evaluare de impact asupra siguranței rutiere și/sau a raportului de audit de siguranță rutieră;

d) efectuarea inspecției de siguranță rutieră și a inspecției de siguranță rutieră suplimentară și întocmirea rapoartelor respective.

(2) Programa-cadru în baza căreia se desfășoară cursurile de formare profesională a auditorilor de siguranță rutieră este prevăzută în anexa nr. 2 la prezenta metodologie.

Art. 19. — (1) Cursurile de perfecționare a auditorilor de siguranță rutieră au durata de 8 ore și urmăresc actualizarea cunoștințelor și dezvoltarea competențelor pe baza evoluțiilor și progreselor legislative, normative și tehnice din domeniul auditului de siguranță rutieră.

(2) Programele-cadru în baza căreia se organizează cursurile de perfecționare profesională a auditorilor de siguranță rutieră sunt prevăzute în anexa nr. 3 la prezenta metodologie.

Art. 20. — Cursurile de formare și/sau perfecționare profesională a auditorilor de siguranță rutieră trebuie să asigure o îmbinare a pregătirii teoretice cu pregătirea practică, să utilizeze metode activ-participative de predare-învățare, cu folosirea sistematică a studiilor de caz și a aplicațiilor practice pe rețeaua de drumuri.

Art. 21. — (1) Participanții la cursurile de formare vor fi evaluați prin:

a) evaluare inițială, care se realizează la începutul perioadei de pregătire în vederea stabilirii nivelului de competențe privind siguranța infrastructurii rutiere, ingineria și managementul traficului și proiectarea activităților viitoare;

b) evaluare periodică, care se realizează la finalul fiecărui modul de curs, prin teste de evaluare sau lucrări scrise ori verificări orale;

c) evaluare sumativă, care se realizează la finalul cursului.

(2) Evaluarea sumativă de la finalul cursului de formare se face în baza unui studiu de caz finalizat prin redactarea unui raport de audit de siguranță rutieră.

(3) Raportul de audit de siguranță rutieră de la alin. (2) trebuie să cuprindă toate elementele de siguranță identificate și să reflecte o judecată matură referitoare la natura problemelor de siguranță identificate și măsura în care acestea afectează potențialul de siguranță al proiectului.

Art. 22. — Instituțiile de învățământ superior acreditate eliberează cursanților care au urmat cursul și au promovat evaluarea sumativă un certificat de absolvire a cursurilor de formare profesională a auditorilor de siguranță rutieră.

Art. 23. — (1) Durata unei ore didactice de pregătire teoretică sau practică este de 50 de minute.

(2) După fiecare oră didactică de pregătire teoretică se va lua o pauză de 10 minute.

(3) Cu acordul cursanților se pot efectua 2 ore didactice de pregătire consecutive, urmate de o pauză de 20 de minute.

(4) Durata zilnică a pregătirii teoretice sau practice programată pentru o grupă de cursanți nu poate depăși 10 ore didactice.

CAPITOLUL III

Atestarea auditorilor de siguranță rutieră

Art. 24. — (1) În vederea atestării calității de auditor de siguranță rutieră, persoanele care au urmat cursurile de pregătire profesională trebuie să promoveze un examen.

(2) Comisia stabilește și comunică Autorității Rutiere Române — A.R.R. data și locul susținerii examenului prevăzut la alin. (1).

(3) Informațiile privind organizarea examenului prevăzut la alin. (1) și documentele necesare pentru înscrierea la examen se publică cu cel puțin 30 de zile înainte de data examenului pe pagina de internet a Autorității Rutiere Române — A.R.R.

Art. 25. — Pentru înscrierea la examen, candidații depun la Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., cu cel puțin 14 zile înainte de data stabilită pentru examen, următoarele documente în vederea completării dosarului menționat la art. 14 alin. (2):

- a) cerere de înscriere pentru susținerea examenului;
- b) copia certificatului de absolvire a cursului, prevăzut la art. 22;
- c) dovada achitării taxei pentru susținerea examenului de atestare ca auditor de siguranță rutieră.

Art. 26. — Examinarea candidaților se efectuează de către Comisia de atestare, disciplină și soluționare a contestațiilor, denumită în continuare *Comisia*.

Art. 27. — (1) Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. transmite Comisiei tabelul nominal cu persoanele care dețin certificat de absolvire a cursurilor de formare profesională a auditorilor de siguranță rutieră și au solicitat susținerea examenului, precum și dosarele acestora, completate cu documentele prevăzute la art. 25, cu cel puțin 7 zile înainte de data stabilită pentru examen.

(2) În vederea susținerii examenului, candidatul se va prezenta la examen cu actul de identitate însoțit de permisul de conducere, ambele în original.

Art. 28. — Tematica probelor de examen se stabilește de către Comisie și va fi afișată pe pagina de internet a Autorității Rutiere Române — A.R.R. cu cel puțin 30 de zile înainte de data stabilită pentru examen.

Art. 29. — (1) Examenul pentru atestarea calității de auditor de siguranță rutieră constă în următoarele probe:

- a) o probă scrisă, eliminatorie, cu o durată de 60 de minute, care presupune rezolvarea unui test tip grilă cu 40 de întrebări;

b) un interviu care constă în prezentarea și susținerea proiectului elaborat în cadrul cursului pentru formarea auditorilor de siguranță rutieră.

(2) Pentru promovarea examenului, candidații trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- a) să răspundă corect la cel puțin 80% din întrebările testului tip grilă;
- b) să obțină calificativul admis la interviu.

(3) Candidatul este declarat admis la interviu dacă, în urma deliberării, Comisia hotărăște acordarea calificativului admis cu votul a 2/3 din membri.

Art. 30. — (1) Fiecare candidat semnează fișa individuală de examinare pentru luarea la cunoștință a rezultatului probei scrise și, respectiv, a rezultatului interviului, în cazul candidaților care au promovat proba scrisă.

(2) Fișa individuală de examinare face parte din dosarul candidatului.

Art. 31. — Candidații respinși la examen vor putea susține o nouă examinare la o dată ulterioară, cu achitarea taxei pentru susținerea examenului.

Art. 32. — Comisia comunică Autorității Rutiere Române — A.R.R. tabelul cu numele și datele de identificare ale candidaților admiși la examenul organizat în vederea atestării calității de auditor de siguranță rutieră în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data desfășurării acestuia, în vederea înscrierii în Registrul auditorilor de siguranță rutieră și eliberării atestatelor corespunzătoare.

Art. 33. — (1) Atestatul de auditor de siguranță rutieră se eliberează la cererea titularului de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., cu plata taxei aferente.

(2) Modelul atestatului de auditor de siguranță rutieră este prevăzut în anexa nr. 4 la prezenta metodologie.

Art. 34. — (1) Pierderea, sustragerea sau deteriorarea atestatului de auditor de siguranță rutieră se anunță, de către titularul acestuia, la Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., în termen de 5 zile de la data publicării anunțului referitor la pierderea/sustragerea acestuia în Monitorul Oficial al României.

(2) Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. va elibera un nou atestat, la cererea titularului, cu plata taxei aferente.

CAPITOLUL IV

Tarife percepute

Art. 35. — (1) Tarifele percepute pentru activitățile legate de organizarea și realizarea cursurilor de formare și perfecționare profesională a auditorilor de siguranță rutieră, examinare și eliberare a atestatelor sunt prevăzute în anexa nr. 5 la prezenta metodologie.

(2) Dovada achitării tarifului reprezintă condiție de înscriere la cursurile de formare și perfecționare profesională a auditorilor de siguranță rutieră, după caz.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 36. — În vederea îndeplinirii atribuțiilor care îi revin potrivit prevederilor Legii, Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. va asigura formarea și perfecționarea profesională a personalului propriu cu atribuții pe linia gestionării siguranței circulației pe infrastructura rutieră.

Art. 37. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezenta metodologie.

Domnule/Doamnă Director general,

Subsemnatul(a),, născut(ă) la data de, în localitatea, județul, domiciliat(ă) în, str. nr., bl., sc., et., ap., cod numeric personal, angajat(ă) al/a, în funcția de, la, e-mail, telefon:, vă rog să îmi aprobați înscrierea la:

- cursul de formare a auditorilor de siguranță rutieră, efectuat în conformitate cu prevederile Legii nr. 265/2008 privind gestionarea siguranței circulației pe infrastructura rutieră, republicată, cu modificările și completările ulterioare; sau
- cursul de perfecționare a auditorilor de siguranță rutieră, efectuat în conformitate cu prevederile Legii nr. 265/2008 privind gestionarea siguranței circulației pe infrastructura rutieră, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Anexez următoarele documente:

- a) actul de identitate, în copie;
- b) permisul de conducere, în copie;
- c) doveditoare pentru îndeplinirea condiției de competență profesională:
 - (i) 1. actul de studii în copie legalizată din care să rezulte că am studii superioare dovedite cu diplomă de licență și diplomă de master recunoscute, în una dintre specialitățile construcției și proiectării drumurilor și podurilor, construcții civile, ingineria transporturilor sau ingineria autovehiculelor rutiere ori studii echivalente potrivit prevederilor art. 153 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și, în cazul solicitanților care au obținut actul de studii în străinătate, documentul de recunoaștere/echivalare a acestuia emis în condițiile legii de către autoritatea administrației publice centrale competente, în copie legalizată, și
 - 2. documentul care atestă deținerea unei experiențe profesionale de cel puțin 3 ani dovedită în unul sau mai multe dintre domeniile menționate la lit. d), sau
 - (ii) 1. documentul care atestă că am activat ca polițist rutier în grad de ofițer eliberat de Inspectoratul General al Poliției Române și
 - 2. documentul sau documentele care atestă că am o experiență de cel puțin 10 ani în sistematizarea traficului rutier eliberat/eliberate de Inspectoratul General al Poliției Române;
- d) avizul medical, în original, cu mențiunea „apt din punct de vedere medical pentru conducerea autovehiculelor rutiere care necesită permis de conducere categoria B”;
- e) certificatul de cazier judiciar, în original, valabil;
- f) actul care atestă schimbarea numelui în copie legalizată, dacă este cazul.

Semnătura

Data

Domnului/Doamnei Director general a(l) Autorității Rutiere Române — A.R.R.

Programul-cadru de formare a auditorilor de siguranță rutieră

Nr. crt.	Disciplina de învățământ	Zile	Ore		Total ore
			curs	seminar	
I	Noțiuni de bază	5	31	9	40
1	Clasificarea rețelelor rutiere		2		2
2	Concepția traseelor rutiere: drumul în plan de situație, profil longitudinal și profil transversal, analiza vizibilității etc.		10	4	14
3	Inginerie de trafic: caracteristicile traficului rutier, capacitatea de circulație, intersecții etc.		6	2	8
4	Echipament pentru infrastructura rutieră		4		4
5	Interacțiunea pneu-carosabil		4		4
6	Statistică matematică în analiza datelor		2	2	4
7	Legislație în domeniul infrastructurii rutiere și a ingineriei de trafic		3	1	4
II	Siguranța infrastructurii rutiere – EISR, ASR, ISR, ISRS	10	46	34	80
1	Prezentare generală a siguranței rutiere atât la nivel internațional, cât și național		8		8
2	Drumuri interurbane — principii de proiectare, măsuri tehnice de sporire a siguranței rutiere, analiza accidentelor rutiere		4		4
3	Inspekția de Siguranță Rutieră (ISR) pe drumuri interurbane		2	2	4
4	Vizită în teren cu identificarea elementelor ce trebuie analizate în cadrul unei ISR			8	8
5	Inspekția de Siguranță Rutieră Suplimentară (ISRS) — scop, obiective, elemente componente		2		
6	Elaborarea și susținerea raportului de ISR			14	14
7	Evaluarea de impact asupra siguranței rutiere (EISR) — scop, obiective, elemente componente		3		3
8	Planificarea rețelei rutiere și clasificarea acesteia		1		1
9	Auditul de siguranță rutieră conform Directivei Europene, cât și normelor din România		4		4
10	Analiza drumurilor urbane din perspectiva siguranței rutiere		6	2	8
11	Analiza drumurilor interurbane din perspectiva siguranței rutiere		6	2	8
12	Analiza autostrăzilor din perspectiva siguranței rutiere		6	2	8
13	Studii de caz cu ASR din România		4	4	8
	Total	15	77	43	120

Abrevieri:

ISR — inspekția de siguranță rutieră

ISRS — inspekția de siguranță rutieră suplimentară

EISR — evaluarea de impact asupra siguranței rutiere

ASR — audit de siguranță rutieră

**Tarife percepute pentru activitățile legate de organizarea
și realizarea cursurilor de formare și perfecționare profesională a auditorilor
de siguranță rutieră, examinare și eliberare a atestatorilor**

Tarifele practicate de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. pentru activitățile legate de organizarea și realizarea cursurilor de formare și perfecționare profesională a auditorilor de siguranță rutieră sunt, după cum urmează:

Descriere	Tarif
Curs de formare profesională a auditorilor de siguranță rutieră	5.500 lei/persoană
Curs de perfecționare profesională a auditorilor/inspectorilor de siguranță rutieră	500 lei/persoană

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN

**privind aprobarea Standardelor de pregătire profesională (SPP) pentru calificări profesionale
de nivel 3 și 4 ale Cadrului național al calificărilor, pentru care se asigură pregătirea
prin învățământul profesional și tehnic**

În conformitate cu:

- Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;
 - Hotărârea Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare;
 - Hotărârea Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările ulterioare;
 - Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.973/2014 privind echivalarea nivelurilor de calificare obținute prin sistemul național de învățământ și formarea profesională a adulților, anterior momentului intrării în vigoare a Cadrului național al calificărilor, cu nivelurile de calificare stabilite prin Cadrul național al calificărilor;
 - Ordinul ministrului educației și cercetării științifice nr. 5.293/2015 privind aprobarea Structurii standardului de pregătire profesională din învățământul profesional și tehnic,
- în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 44/2016 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă Standardele de pregătire profesională (SPP) pentru calificări profesionale de nivel 3 al Cadrului național al calificărilor, pentru care se asigură pregătirea prin învățământul profesional și tehnic.

(2) Lista calificărilor profesionale de nivel 3 al Cadrului național al calificărilor pentru care au fost elaborate standarde de pregătire profesională este prevăzută în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Standardele de pregătire profesională elaborate pentru calificările prezentate la alin. (2) sunt prevăzute în anexa nr. 2*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Se aprobă Standardele de pregătire profesională (SPP) pentru calificări profesionale de nivel 4 al Cadrului național al calificărilor, pentru care se asigură pregătirea prin învățământul profesional și tehnic.

(2) Lista calificărilor profesionale de nivel 4 al Cadrului național al calificărilor pentru care au fost elaborate standarde

de pregătire profesională este prevăzută în anexa nr. 3*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Standardele de pregătire profesională elaborate pentru calificările prezentate la alin. (2) sunt prevăzute în anexa nr. 4*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Standardele de pregătire profesională (SPP) pentru calificări profesionale de nivel 3 și 4 ale Cadrului național al calificărilor, pentru care se asigură pregătirea prin învățământul profesional și tehnic, se aplică începând cu anul școlar 2016/2017.

Art. 4. — Direcția generală învățământ preuniversitar, Direcția generală management și resurse umane, Direcția minorității, Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ profesional și tehnic duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației naționale și cercetării științifice,
Monica Cristina Anisie,
secretar de stat

București, 13 iunie 2016.
Nr. 4.121.

*) Anexele nr. 1—4 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

